

217

Failliet mag urenregistratie curator niet inzien

Rechtbank Limburg zp Maastricht
12 maart 2021, rekestnr. HA RK 21-2,
ECLI:NL:RBLIM:2021:2516
(mr. Elzinga)

Noot mr. J.B.A. Jansen

Exhibitieplicht. Afwijzing verzoek tot inzage in urenregistratie curator. Failliet heeft geen rechtmatig belang. Tijdsregistratie is niet openbaar.

[Rv art. 843a; Recofa-richtlijnen art. 2.2 onder d]

Art. 843a Rv ziet op de bijzondere exhibitieplicht in en buiten rechte. Hierbij gaat het om gevallen waarin de inhoud van een schriftelijk bewijsmiddel aan een partij in beginsel wel bekend is, maar deze dat stuk niet in haar bezit heeft, terwijl zij het desbetreffende stuk bijvoorbeeld in een procedure zou willen overleggen. In Nederland bestaat geen algemene exhibitieplicht voor partijen, in die zin dat partijen jegens elkaar verplicht kunnen worden tot het verschaffen van informatie en documenten. Met het oog daarop verbindt art. 843a lid 1 Rv aan de toewijsbaarheid van die vordering drie cumulatieve voorwaarden: a. de eisende partij dient een rechtmatig belang te hebben, b. de vordering moet "bepaalde bescheiden" betreffen en c. die bescheiden hebben van doen met een rechtsbetrekking waarbij eiser partij is. Het verzoek heeft betrekking op bepaalde bescheiden, te weten de urenregistraties. Beoordeeld moet worden of verzoeker een rechtmatig belang heeft bij inzage in die stukken. Als uitgangspunt heeft te gelden dat curatoren zich bij de openbare verslaglegging dienen te conformeren aan het ter zake bepaalde in de Recofa-richtlijnen voor faillissementen en surseances van betaling. Curatoren ontnemen een grond voor afwijzing van het verzoek om inzicht te geven in de urenverantwoording aan art. 2.2 onder d van genoemde richtlijnen. De curator heeft dan ook gelijk met zijn stelling dat de tijdsregistraties niet openbaar zijn.

Het is de rechter-commissaris die van de wetgever de taak heeft gekregen erop toe te zien dat de curator een juiste urendeclaratie indient. De rechter-commissaris heeft de urendeclaratie goedgekeurd. Reeds op deze grond dient het verzoek te worden afgewezen.

Ten overvloede wordt overwogen dat de curator de door hem bestede uren wel degelijk aan verzoeker heeft toegelicht. In ieder verslag zijn de bestede uren in die verslagperiode vermeld en de werkzaamheden (globaal) opgesomd. Verzoeker heeft met name bezwaar tegen de uren die in de derde verslagperiode zijn gerekend, nadat de opbrengst van diverse vermogensbestanddelen in de boedel was gevloeid. De curator heeft uitgelegd dat die opbrengsten juist in die periode door zijn werkzaamheden beschikbaar zijn gekomen en heeft daar nadere uitleg over gegeven. Hij heeft er daarbij op gewezen dat het met name de houding van verzoeker zelf is geweest die het faillissement bewerkelijk heeft gemaakt en dit toegelicht. Deze toelichting is door verzoeker niet concreet betwist. De enkele stelling van verzoeker dat hij twijfelt aan de juistheid van de urenregistratie is tegen het licht van deze toelichting dan ook volstrekt onvoldoende onderbouwd.

X,
verzoeker,
advocaat: mr. R.W.J.L. Loonen,
met als belanghebbende,
Y,
advocaat: mr. J.M.C. de Ree.

(...; red.)

2. De feiten

2.1. Bij vonnis van deze rechtbank van 15 mei 2018 is [verzoeker] in staat van faillissement verklaard met benoeming van mr. B.R.M. de Bruijn tot rechter-commissaris en met aanstelling van [belanghebbende] tot curator (insolventienummer F.03/18/105).

2.2. Bij beschikking van 26 mei 2020 is het faillissement opgeheven wegens gebrek aan baten, onder gelijktijdige vaststelling van het salaris van de curator.

3. Het verzoek en het verweer

3.1. [verzoeker] heeft de rechtbank verzocht om de curator op de voet van art. 843a Rv te verplichten om binnen 14 dagen na vonnis (kennelijk

wordt bedoeld beschikking) af te geven aan [verzoeker], dan wel aan hem inzage te verstrekken in, de urenspecificaties van de curator over verslagperiode 1 t/m 5 van het faillissement van [verzoeker].

3.2. De curator heeft gemotiveerd verweer gevoerd, op welk verweer de rechtbank hierna voor zover nodig nader zal ingaan.

4. De beoordeling

4.1. [verzoeker] grondt zijn verzoek op artikel 843a Rv. Dit artikel bepaalt dat hij die daarbij rechtmatig belang heeft, op zijn kosten inzage, afschrift of uittreksel kan *vorderen* van bepaalde bescheiden aangaande een rechtsbetrekking waarin hij of zijn rechtsvoorgangers partij zijn, van degene die deze bescheiden te zijner beschikking of onder zijn berusting heeft. Het vorenstaande impliceert dat de bescheiden alleen opgevraagd kunnen worden in een dagvaardingsprocedure. De rechtbank is echter van oordeel dat, gelet op het arrest van de Hoge Raad van 5 december 2014 (ECLI:NL:HR: 2014:3533), een bij verzoekschrift ingesteld verzoek ex artikel 843a Rv ook ontvangen kan worden.

4.2. Ter onderbouwing van zijn verzoek stelt [verzoeker] een rechtmatig belang te hebben bij inzage of afschrift. De hoogte van de opgenomen uren aan werkzaamheden door de curator en daarnaast de opheffing van het faillissement dat heeft plaatsgevonden, zijn voor hem aanleiding zijn geweest om te twifelen aan de juistheid van de opgenomen uren. Naar de mening van [verzoeker] zijn erg veel uren gerekend voor werkzaamheden in zijn faillissementsdossier, met name vanaf de derde verslagperiode nadat de opbrengsten van diverse vermogensbestanddelen in de boedel zijn gevloeid. Op grond van artikel 8.1 van de Insolad Praktijkregels dient de curator jegens de failliet zoveel mogelijk openheid te betrachten over zijn werkzaamheden, zolang het geen andere belangen schaadt. Een afwijzing door de curator met een verwijzing naar het verslag acht [verzoeker] onvoldoende. De curator dient actief en concreet te informeren. Het is de failliet zelf die onderzoek dient te doen naar de correctheid. Bovendien ziet het verzoek op specifieke bescheiden zodat van een zogenaamde “fishing expedition” geen sprake is. Mocht uit de verlangde bescheiden blijken dat de werkzaamheden niet de omvang in tijd vereisen die wel door de curator zijn opgenomen, en dit derhalve heeft bijgedragen tot de opheffing van

het faillissement, dan levert dit voor [verzoeker] een grond op voor het instellen van een vordering tegen de curator op grond van onrechtmatige daad. Naar de mening van [verzoeker] bestaat er voor de curator geen zwaarwegend belang om niet aan het verzoek te hoeven voldoen.

4.3. De curator stelt in zijn verweerschrift dat hij in de verslagperiodes 1 en 2 in verband met het door [verzoeker] ingestelde hoger beroep tegen het faillissement weinig werkzaamheden heeft kunnen verrichten. Na de mondelinge behandeling bij het gerechtshof op 11 juli 2018 waarbij de curator aanwezig was, heeft het hof op 23 augustus 2018 het vonnis van de rechtbank van 15 mei 2018 bekrachtigd. De curator kon daarna starten met de inhoudelijke werkzaamheden, hetgeen resulteerde in veel werkzaamheden na verslagperiode 2. Bij het verrichten van deze werkzaamheden worden in voorkomend geval ook kantoorgenoten betrokken. Ook deze uren worden (met een bepaalde verdeelsleutel) in de urenregistratie opgenomen. In verslagperiode 4 zijn er nog onderdelen afgewikkeld en in verslagperiode 5 werd het laatste onderdeel afgewikkeld waardoor dit verslag als eindverslag kon gelden. De curator stelt, onder verwijzing naar de inhoud van zijn verweerschrift, dat het faillissement van [verzoeker] bewerkelijk was, mede door de opstelling van [verzoeker] zelf. [verzoeker] is telkens uitgebreid geïnformeerd. Bovendien verzetten de belangen van derden zich tegen openbaarmaking van de urenregistratie. Met name als het gaat over degenen die inlichtingen hebben gegeven over gefailleerde en diens vermogen.

4.4. Naar de mening van de curator heeft de gefailleerde geen recht op inzage in de urenspecificaties van de curator. De Faillissementswet voorziet hierin niet. Bovendien zijn de tijdregistraties niet openbaar (art. 2.2. sub d van de Recofa-richtlijnen). Dit is [verzoeker] door de rechter-commissaris zo ook medegedeeld. Een beroep op artikel 8.1 Insolad Praktijkregels 2019 maakt dit niet anders. Integendeel: ook hierin is expliciet bepaald dat de urenspecificaties niet openbaar zijn. Het is de rechter-commissaris die aan de hand van de urenregistratie het salaris vaststelt.

4.5. [verzoeker] heeft van de curator bij brief van 22 april 2020 nog een toelichting ontvangen met betrekking tot de bestede uren. Daarna heeft hij op 24 april 2020 schriftelijk ingestemd met de voorgenomen opheffing van het faillissement we-

gens de toestand van de boedel, productie 1 van de curator.

4.6. De rechtbank overweegt als volgt.

Artikel 843a Rv ziet op de bijzondere exhibitieplicht in en buiten rechte. Hierbij gaat het om gevallen waarin de inhoud van een schriftelijk bewijsmiddel aan een partij in beginsel wel bekend is, maar deze dat stuk niet in haar bezit heeft, terwijl zij het desbetreffende stuk bijvoorbeeld in een procedure zou willen overleggen. In Nederland bestaat geen algemene exhibitieplicht voor partijen, in die zin dat partijen jegens elkaar verplicht kunnen worden tot het verschaffen van informatie en documenten. Met het oog daarop verbindt artikel 843a lid 1 Rv aan de toewijsbaarheid van die vordering (lees: verzoek) drie cumulatieve voorwaarden:

- a. de eisende (lees: verzoekende) partij dient een rechtmatig belang te hebben,
- b. de vordering (lees: het verzoek) moet “bepaalde bescheiden” betreffen en
- c. die bescheiden hebben van doen met een rechtsbetrekking waarbij eiser (lees: verzoeker) partij is.

4.7. Niet ter discussie staat dat het verzoek betrekking heeft op bepaalde bescheiden, te weten de urenregistraties.

4.8. Beoordeeld moet worden of [verzoeker] een rechtmatig belang heeft bij inzage in die stukken. Als uitgangspunt heeft te gelden dat curatoren zich bij de openbare verslaglegging dienen te conformeren aan het ter zake bepaalde in de Recofa-richtlijnen voor faillissementen en surseances van betaling. Curatoren ontlenen een grond voor afwijzing van het verzoek om inzicht te geven in de urenverantwoording aan artikel 2.2. onder d van genoemde richtlijnen. Dit artikel 2.2. luidt als volgt:

“Bij ieder openbaar verslag wordt de tijdsregistratie gevoegd zoals bedoeld in artikel 6.1. onder h, die betrekking heeft op de periode waarop het verslag betrekking heeft. Op een afzonderlijk voorblad worden de (sub)totalen per tijdschrijfgroep vermeld op de wijze als vermeld in het bij deze richtlijnen als bijlage H gevoegde model, dat ook via internet beschikbaar is. *Deze tijdregistraties zijn niet openbaar.*” [onderstreping rechtbank; gecursiveerd red.]

De curator heeft dan ook gelijk met zijn stelling dat de tijdregistraties niet openbaar zijn. Het is de rechter-commissaris die van de wetgever de taak heeft gekregen erop toe te zien dat de curator een

juiste urendeclaratie indient. [verzoeker] heeft niet betwist dat de rechter-commissaris de urendeclaratie heeft goedgekeurd. Reeds op deze grond dient het verzoek te worden afgewezen.

4.9. De rechtbank overweegt ten overvloede dat de curator de door hem bestede uren wel degelijk aan [verzoeker] heeft toegelicht. In ieder verslag zijn de bestede uren in die verslagperiode vermeld en de werkzaamheden (globaal) opgesomd. In totaal heeft de curator 208 uren en 30 minuten gedeclareerd. Tijdens de mondelinge behandeling heeft [verzoeker] erkend dat de uren in de eerste twee verslagperiodes (17, respectievelijk 33 uren) als normaal kunnen worden beschouwd, mede gelet op het hoger beroep dat [verzoeker] tegen de faillietverklaring heeft ingesteld. De mondelinge behandeling van het hoger beroep heeft in de tweede verslagperiode plaatsgevonden. [verzoeker] heeft – zo begrijpt de rechtbank – met name bezwaar tegen de uren die in de derde verslagperiode (98 uren 40 minuten) zijn gerekend, nadat de opbrengst van diverse vermogensbestanddelen in de boedel was gevloeid. De curator heeft uitgelegd dat die opbrengsten juist in die periode door zijn werkzaamheden beschikbaar zijn gekomen en heeft zowel in zijn uitvoerige brief van 22 april 2020 aan [verzoeker] als ter mondelinge behandeling daar nadere uitleg over gegeven. Hij heeft er daarbij op gewezen dat het met name de houding van [verzoeker] zelf is geweest die het faillissement bewerkelijk heeft gemaakt. [verzoeker] heeft belangrijke informatie voor de curator verzwegen en hij heeft die achterhaald door controle van de bankafschriften. De curator heeft onder meer gewezen op de (praktische) gang van zaken bij de verkoop van de woning en de motorfiets. [verzoeker] heeft voorts na uitspraak faillissement nog een lening aan zijn schoonmoeder terugbetaald die hij niet bij de curator had gemeld. Ook is hij na de faillietverklaring met een verpande tenttrailer met vakantie gegaan en heeft deze daarna verkocht en de opbrengst aan de pandhouder gegeven. De curator was genoodzaakt een procedure tegen de pandhouder te starten. Ook heeft de rechter-commissaris nog een faillissementsverhoor gelast. Deze toelichting is door [verzoeker] niet concreet betwist. De enkele stelling van [verzoeker] dat hij twijfelt aan de juistheid van de urenregistratie is tegen het licht van deze toelichting dan ook volstrekt onvoldoende onderbouwd.

4.10. Het vorenstaande leidt ertoe dat het verzoek van [verzoeker] om inzage als bedoeld in artikel 843a Rv zal worden afgewezen.

4.11. [verzoeker] zal worden veroordeeld in de kosten van deze procedure aan de zijde van de curator gevallen (...; *red.*).

5. De beslissing

De rechtbank

5.1. wijst het verzoek van [verzoeker] af,

5.2. veroordeelt [verzoeker] in de kosten van deze procedure (...; *red.*),

5.3. verklaart deze beschikking wat de kostenveroordeling betreft uitvoerbaar bij voorraad.

NOOT

1. Het in 2018 uitgesproken faillissement van verzoeker, een natuurlijk persoon, wordt op 26 mei 2020 opgeheven bij gebrek aan baten. Die dag stelt de rechtbank ook het salaris van de curator vast. Verzoeker vindt dat de curator echter wel erg veel uren heeft besteed aan het faillissement en dan voornamelijk vanaf de derde verslagperiode, de periode waarin de curator het boedelactief te gelde heeft gemaakt. De opbrengst van dit actief is – zo begrijp ik het standpunt van verzoeker – volledig opgegaan aan de kosten van de curator, terwijl dit gedeeltelijk aan crediteuren uitbetaald had kunnen worden. Het belang van de verzoeker is hier duidelijk: na opheffing van zijn faillissement herleven immers de incassomogelijkheden van zijn onbetaalde schuldeisers weer. Indien het boedelactief ten gunste van (een deel van) de schuldeisers was gekomen, was zijn resterende schuldenlast na opheffing van het faillissement navenant minder geweest.

2. Verzoeker vraagt van de curator inzage in zijn urenspecificaties, maar vangt daar bot. De rechter-commissaris deelt het standpunt van de curator. Verzoeker wendt zich vervolgens tot de Rechtbank Limburg met een verzoekschrift waarbij hij ex art. 843a Rv afgifte van of inzage verzoekt in de urenspecificaties van de curator. Hij beroept zich daarbij mede op Praktijkgregel 8.1 van de *Insolad Praktijkgeregels voor Curatoren 2019*, waarin staat dat de curator een transparante afwikkeling van het faillissement dient na te streven en zoveel mogelijk openheid jegens de failliet dient te betrachten.

3. De curator verweert zich door te stellen dat de hoeveelheid door hem bestede uren voornamelijk aan verzoeker zelf te wijten is geweest. Tevens meent de curator dat verzoeker geen recht heeft op inzage in de urenspecificaties. Hij verwijst daarbij naar art. 2.2 sub d van de *Recofa-Richtlijnen in Faillissementen* en ook naar art. 8.1 van de *Insolad-Praktijkgeregels*, waarin tevens een beperking in de openheid van de curator valt te bezien.

4. De rechtbank wijst het verzoek af. Allereerst constateert de rechtbank dat verzoeker ten onrechte zich door middel van een verzoekschrift tot de rechtbank heeft gewend. De tekst van art. 843a Rv spreekt van het *vorderen* van afgifte of inzage, hetgeen een vordering impliceert die door middel van een dagvaarding moet worden ingediend. Verzoeker heeft zijn vordering echter met een verzoekschrift ingeleid. De rechtbank helpt hem hier echter: verwijzend naar HR 5 december 2014, ECLI:NL:HR:2014:3533, overweegt de rechtbank dat ook een vordering ex art. 843a Rv met een verzoekschrift ingeleid kan worden. In het aangehaalde arrest heeft de Hoge Raad, op basis van een ingestelde cassatie in belang der wet, beslist dat het vorderen van voorlopige voorzieningen ex art. 223 Rv in verzoekschriftprocedures ook door middel van een verzoekschrift kan worden ingeleid en niet (enkel) door middel van een dagvaarding. Volgens de Hoge Raad zijn er geen aanwijzingen dat de wetgever dat anders had bedoeld. Hoewel ik tegen de praktische uitkomst in de uitspraak van Rechtbank Limburg geen bezwaar heb, vraag ik mij wel af of de rechtbank het arrest van de Hoge Raad juist interpreteert. In het door de Hoge Raad besproken geschil betrof de hoofdzaak een verzoekschriftprocedure. Het is dan inderdaad onlogisch dat het vragen om een voorlopige voorziening in die verzoekschriftprocedure ineens door middel van een dagvaarding zou moeten worden ingeleid. In de uitspraak van Rechtbank Limburg gaat het mijns inziens echter niet om een verzoekschriftprocedure waarvoor voorlopige voorzieningen worden gevraagd, maar om een dagvaardingsprocedure. Het verzoek heeft immers niet primair betrekking op de faillissementsprocedure (die grotendeels een verzoekschriftprocedure is), maar op de eventuele aansprakelijkheidsprocedure uit hoofde van onrechtmatige daad. Een dergelijke vordering moet toch echt met een dagvaarding worden ingeleid en daarmee naar mijn

smaak ook de bijbehorende vordering tot afgifte van of inzage in urenadministratie, zoals art. 843a Rv voorschrijft.

5. Wat betreft de inhoudelijke kant van de discussie bepaalt de rechtbank dat verzoeker geen recht heeft op afgifte van of inzage in de urenspecificatie. De rechtbank benadrukt dat het de rechter-commissaris is die de taak heeft gekregen erop toe te zien dat de curator een juiste urendeclaratie indient. In het betreffende faillissement heeft de rechter-commissaris de uren van de curator ook daadwerkelijk goedgekeurd. De rechtbank verwijst voorts naar art. 2.2 onder d van de *Recofa-richtlijnen in faillissementen en surseances van betaling*. In deze bepaling staat expliciet dat de tijdregistraties niet openbaar zijn. Daarmee is grotendeels de kous af.

6. De casus van de rechtbankuitspraak is vergelijkbaar met de Lips-zaak waarbij de failliet met eenzelfde soort vordering uiteindelijk tot aan de Hoge Raad heeft geprocedeerd. De Hoge Raad heeft de kwestie weliswaar ex art. 81 lid 1 RO afgedaan (HR 26 maart 2021, ECLI:NL:HR:2021:462), maar dat neemt niet weg dat de conclusie van de Procureur-Generaal zeker interessant is (conclusie P-G, 30 oktober 2020, ECLI:NL:PHR:2020:1013). In die zaak heeft de failliet zich onder andere beroepen op art. 6 lid 1 en 8 EVRM. Door het niet verstrekken van de urenregistratie aan de failliet zou hij worden beperkt in zijn vrijheden zoals in die bepalingen omschreven. En aangezien die beperking door de rechtbank niet bij wet is voorzien, ontbreekt een wettelijke basis voor onthouding van deze informatie.

7. De P-G meent anders. Allereerst stelt zij dat de voormelde wettelijke basis voor onthouding van informatie ruim moet worden uitgelegd. De wettelijke basis hoeft niet enkel een wet in formele zin te zijn, maar kan ook zijn grondslag vinden in lagere wet- en regelgeving, vaste jurisprudentie, beleidsregels en ongeschreven recht. De bestreden beperking is gebaseerd op vaste jurisprudentie en voldoet daarmee aan de norm uit het EVRM.

8. Voorts is het de vraag of de urenregistratie onderdeel uitmaakt van het faillissementsdossier. Stel dat dat het geval is, dan dienen de maatstaven van HR 22 september 1995, *NJ* 1997/339 te worden gevolgd. Deze luiden dat de failliet in beginsel ook recht heeft op inzage in het niet-openbare gedeelte van het faillissementsdossier. Of

inzage in een concreet geval daadwerkelijk moet worden verschaft, moet echter door de rechter worden beoordeeld “aan de hand van het belang van de gefailleerde bij de inzage tegen de eventuele belangen die zich tegen inzage verzetten” (r.o. 3.4). De rechter dient een eventuele afwijzing wel te motiveren. De Hoge Raad geeft zelf voorbeelden van belangen die zich tegen inzage verzetten: een nog niet voltooid onderzoek naar vermogensbestanddelen van de gefailleerde of het belang van derden die vertrouwelijke informatie over de failliet of diens vermogen hebben gegeven.

9. Bij de vraag of de urenspecificatie in een faillissement tegen de zin van de curator aan de failliet ter inzage kan worden gegeven, dient dus enerzijds het belang van de failliet bij een dergelijke inzage te worden gewogen en anderzijds dienen eventuele belangen van de curator of derden tegen deze inzage te worden gewogen. Afhankelijk van de uitkomst van deze belangenafweging dient het verzoek van de failliet al dan niet te worden gehonoreerd.

mr. J.B.A. Jansen
advocaat bij Dommerholt Advocaten NV en docent Insolventierecht aan de Radboud Universiteit

218

WHOA-afkoelingsperiode niet verlengd: onvoldoende voortgang

Rechtbank Amsterdam
 23 maart 2021, nr. C/13/698923/FT RK 21.228,
 ECLI:NL:RBAMS:2021:1874
 (mr. De Vos, mr. Damsteegt-Molier,
 mr. Bosch)
 Noot mr. dr. C.M. Harmsen

WHOA. Afwijzing verzoek tot verlenging afkoelingsperiode. Niet aannemelijk dat verzoekster binnen twee maanden in staat zal zijn een akkoord aan te bieden of dat er belangrijke vooruitgang is geboekt in de totstandkoming van het akkoord.

[Fw art. 375, 376 lid 5]

Niet geconcludeerd kan worden dat aan het criterium van art. 376 lid 5 Fw is voldaan. Vast staat dat verzoekster, ondanks de eerder gelaste afkoeling, nog geen concrete stappen heeft gezet ter voorbereiding van een akkoord. Hiervoor heeft zij inmiddels wel ruim de tijd gekregen. Waar verzoekster tijdens de behandeling van het verzoek op 8 januari 2021 nog heeft gesteld over extra middelen via een externe financier voor het akkoord te beschikken, is thans gebleken dat deze zich heeft teruggetrokken en dat verzoekster nog op zoek is naar additionele financiering. Voorts bestaat er nog steeds geen duidelijkheid over de exacte schuldenlast van verzoekster, de rekening-courantverhoudingen tussen de verschillende entiteiten en de declaraties bij de verzekeraars. In zoverre is er weinig veranderd sinds de behandeling op 8 januari 2021. Ook staat vast dat de gelden die wel bij de verzekeraars zijn gedeclareerd, bijna geheel zijn besteed aan lopende kosten en derhalve niet voor het akkoord zijn gereserveerd. Zoals de observator terecht heeft gesteld, valt ook nog maar te bezien of de NOW-gelden waarop verzoekster aanspraak heeft gemaakt, aan de juiste doeleinden zijn besteed. Mogelijk kan dit tot een terugvordering leiden, hetgeen ook tot onzekerheid over de exacte schuldenpositie van verzoekster leidt. Verzoekster heeft verder onvoldoende

aannemelijk gemaakt dat op al deze punten op korte termijn duidelijkheid zal komen. Dit alles maakt dat er geen zicht op is dat verzoekster binnen een termijn van een tot twee maanden, zoals door haar (opnieuw) is gesteld, in staat zal zijn een akkoord aan haar schuldeisers aan te bieden en in ieder geval dat onvoldoende aannemelijk is gemaakt dat er belangrijke vooruitgang is geboekt in de totstandkoming van het akkoord. Daarbij is meegewogen dat uit de zienswijze van de observator volgt dat ook zij tot op heden onvoldoende zicht heeft op de (financiële) situatie van verzoekster. Het is ook nog maar de vraag of verzoekster aan de voorwaarden, zoals gesteld in art. 375 Fw, zal kunnen voldoen en het voorgestelde akkoord, dan wel het aanbieden van groepsakkoorden, realistisch en/of haalbaar lijkt. Gelet op al hetgeen hiervoor is overwogen, is het niet te rechtvaardigen om de afkoelingsperiode langer te laten voortduren. Het verzoek tot verlenging van de afkoelingsperiode zal dan ook worden afgewezen.

X BV,
 verzoekster,
 advocaat: mr. E.J.G. Beerdsen.

(...; red.)

2. De feiten

De rechtbank gaat uit van de volgende feiten:
 2.1. [verzoekster] is op 18 oktober 2018 opgericht. Op dezelfde datum is Stichting [verzoekster] opgericht (hierna: de stichting). Daarnaast is (een jaar later) ook de besloten vennootschap [naam vennootschap] B.V. opgericht (hierna: [naam vennootschap]). Vanuit de vennootschappen werd zorg verleend aan verslaafden en hun familie; de stichting is opgericht om in samenwerking met de vennootschappen te kunnen voorzien in de declaraties aan verzekeraars van ongecontracteerde medisch specialistische zorg. Mevrouw [naam 1] (hierna: [naam 1]) werd enig bestuurder van beide vennootschappen en van de stichting. Zij is indirect (50%) aandeelhouder van [verzoekster]. De andere aandeelhouder is de heer [naam 3].
 2.2. Uit een vonnis van de voorzieningenrechter van de rechtbank Amsterdam van 3 november 2020 blijkt dat tussen partijen (onder meer) in geschil is wie het bestuur van de stichting vormt. Door de stichting is een procedure tot benoeming